

Edebiyat Defteri

Ömer Hüdayi -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Ağustos 2024 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Platonik Ölümler (I) Gitme

Gitme;
sen gidersen, vebalini sırtlandığın yazgılar ölür
kaldırımında kediler, bir kaç misket, bir topaç,
ucundan koparılmış ekmeğin azizliği
ufacık parmakların yokluğunda kahrolur
matem rüzgarlarında savrulan uçurtmalar
dağlanmış bir yüreğin girdabında kaybolur...

Gitme;
sen gidersen, kardan adamlar üşür
yalnızlıklar yetiştirir bu telaş
gözlerinin mercanından akarak,
göğe yıldız serpiştirir bu telaş
ve susar vazoda çiçek,
toprağını yakarak...

Gitme;
sen gidersen, susmak bilmez bu feryat
kara kışlar yetişir, koynunda iklimlerin...
ayrılık vakti geçti, hasret içilmez şimdi
aneden, serden geçtik yardan geçilmez şimdi...
gitme, kör düğüm olmasın gönlümde ilmiklerin...

Gitme;
sen gidersen, yenilenen gün eskir
rüyalar kabusa çıkar, sokaklar çıkmaza
bir garip heybet sarar, şehirlerde gündüzü...
oysa, yaşamak güzel şey hoyratçasına
bir kadın, bir deniz, bir de gök yüzü...

Gitme;
sen gidersen, gurbet kokar bu diyar
kıyıya vurur serüveni düşlerin
silinir kumsaldan gündelik hikayeler...
gitme, insan insanın en büyük meçhulüdür,
insan insanın gurbetidir yar...
gitme, seninle üşüyen hayallerim var

Gitme;
sen gidersen, susar kelimelerim
ardına düşerim bir pencereden
birkaç isli hatıra kalır kirli geceden
etrafımda düş kırığı acılardan bir duvar
gitme, ellerimde serinliğin, ruhumda çengelin var

Gitme;
sen gidersen, hafakanlar yükselir
konar şu ömrümün Nevbahar'ına
el tutsa gül ezmiş avuçlarını
hançerler saplanır şah damarıma...
yıllar yılı tel tel yolsa da tarak,
gitme, süpürgeye dönüşen, saçlarının yüzü ak...

Gitme;
sen gidersen, matem tüter bu ocak
issiz kalır al yazmalı dul kadın,
ağıtlara umudunu asarak.

ve susar kader,
bir mumun urganında acısını yakarak...

Gitme;
sen gidersen, ateş düşer bacadan
yer tutar semaya yükselen aminleri
nasırlı avuçlara tutunurken kainat
bozulmuş yeminlerde, kan kurusu bir inat...
kırılmış mimiklerden yeni gülücükler saç
gitme, hicabımız merhametine muhtaç...

Gitme;
sen gidersen dinmeyecek bu sağanak
ve zaman, o mağrur yüzüne yaslanarak
yeni sürgünler yazacak,
toprağın karnını yırtarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384079/platonik-olumler-i-gitme.html>

İnsan

Biraz büyüyüp de kesince akılı
Hırs ile dünyaya sarılır insan
Bilmez ki her cevher özünde saklı
Diyardan diyara sürülür insan

Bir güzel düşünce gönül yoluna
Sever de alemin düşer diline
Dokunur gözleri zülfün teline
Gönülden gönüle vurulur insan

Yükselip çıkınca kırkı zamanın
Teklemeye başlar çarkı dümenin
Vurunca teline aşkı kemanın
Kaderi kederle karılır insan

Eser serin serin ayrılık yeli
Solar yavaş yavaş bahçenin gülü
Sırtına takınca acı çengeli
Gülün dikenine darılır insan

Sokaklar duyamaz naralarını
Kimse dönüp sarmaz yaralarını
Beyaza bağlayıp karalarını
Eğilmiş belinden kırılır insan

Bir asi çocukken koştığı yerde
Değirmen döndükçe çalınır derde
Ve bir gün kapanır sonuncu perde
Beyaz bir çaputa dürülür insan

Gider omuzların şatafatında
Kutsal bir mabedin tahta atında
Uzun bir uykunun saltanatında
Gururla bir tahta kurulur insan

Ve bir gün gelip de her şey susunca
Gök şahit olup da yer konuşunca
Yeniden bedenle ruh buluşunca
Bir sonsuz hayatta dirilir insan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384210/insan.html>

~Kor~

Koşsan âb-ı hayatı gönlümün irşadına
Seninle gelir belki ömrüme bahar benim
Yaşanmamış yılların senle dursam şadına
Bu kaçınıcı eylülüm söyler misin Yâr benim
Sensiz yağar ömrüme her mevsimde zar benim

Yıllar yılı hasretim aşk ile muradına
Bu ağır imtihanın el değdirme yâdına
İlk buse olmak için leblerin feryadına
Her girdabın içinde figan eden ar benim
Gel de bir kez hüznümü nevbahara sar benim

Müptelayım keş gibi ben bir zehrin tadına
Pervaneler misali yanarak, inadına
İçimdeki savaşın sen yetiş imdadına
Düşlerimde payıma düşer intizar benim
Viran olmuş bağlarım gülistanda har benim

Mana âlemlerinde ram olunca adına
Hamdı pişti şu gönlüm yandı aşkın oduna
Bir bela çukurundan el eder celladına
Var da bu kez düşümü al hayıra yor benim
Ha taşı ha taşacak içimdeki sır benim

Takılıp arşa çıksam bir anka kanadına
Kölenim, vuslat için muhtacım azadına
Razıyım yeryüzünün en büyük cihadına
Al bütün benliğimi nazarınla vur benim
Cenab-ı aşka yansın içimdeki kor benim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384373/kor.html>

Çay Tadında Yalnızlık

Sürme keder tarlasını yeşermesin ızdırabın
Can yongası sefer tasım çay tadında yalnızlığım
Giyme vuslat hırkasını dibi yoktur bu girdabın
Gözlerinden eylül geçer, irşadında yalnızlığım

Gönül gömleğimde düğme, sensizliğimi ilikler
Kırk kez diksem tutmaz yama, inadında yalnızlığım
Hasretinle beni döğme, yutar beni derinlikler
Penceremdeki rüzgârın feryadında yalnızlığım

El gibi yıkma tahtımı, dert değilim yakınasın
Ahu dilber dudağının, muradında yalnızlığım
Yâr için bozdum ahtımı günahsız olan kınasın
Uçup gider kör bahtımın kanadında yalnızlığım

Fısıltın sürgün lekesi, yokluğunda derdim azar
Toprak gibi şefkat kokan azadında yalnızlığım
Taştan masallar ülkesi yer üstünde ıssız mezar
Ganimeti şu ömrümün, bir kadında yalnızlığım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384549/cay-tadinda-yalnizlik.html>

Hüdayi'nin Niyazı

Ey Allah'ım Şu kulunu
Lütfun ile affeylesen
Açsan marifet yolunu
Masivayı perdelesen

Kanat çırpır gönül kuşu
Ne hikmet var ne de huşû
Al üstümden gamsız başı
Çiz kalbimi desen desen

Yaza erdir kışlarımı
Senle doldur düşlerimi
Senden gafil işlerimi
Settar ile setr eylesen

Bülbül güle döker için
Gül naz eder bilmem niçin...
Aşkın ile yanar içim
Arşın ile gölgelesen

Ey toprağa can veren Hây
Günahımı gafletten say
Nefs elinden oldum rüsvây
Rahmetine gark eylesen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384661/hudayi-nin-niyazi.html>

Platonik Ölümler (III) Şiir Hüznün Çocuğudur

üzerine gece serpilmiş kuşların ıssızlığıdır hüznüm
günahı yazılmamış çocukların çığığı
bülbülün şakıması uluması bir kurdun...
vaktin esrarına saklanmış cellatların
yelesinden tuttuğum gizemli kısrakları
o damından attığı hayal köşküdür hüznüm

mevsimlerden son bahar mihmandarı aşkların
her garibin köşküdür sığındığı hirası
tam sönmeyi dilerken üflemiştir közüne
ayaklanmış kışların kül rengi hatırası
uçlarına nefretle dokunmuş sitelelerdir
bir buse bekleyen çölleşmiş dudakların...
toprağın gerdanına dizilmiş kabirlerin
yazılmamış taşlarına yazgısı
talan olmuş manevi mirası benim hüznüm

nazarla efsunlanmış beyzade uşağıyım
düşlerimde zamanı öldüren kadınların
iblislerin kibrinde büyüyen inkarların
tamahkar dimağında tövbemin günahıyım
dervişler tekkesinde hadimi mihrapların
huşuundan çalınmış payıdır benim hüznüm

böğründeki açlardır çıkmazı sokakların
o apansız imdatlar ahının ahengidir
sakladığı cevherdir vicdanı insanların
görünmez kılıçların kambursuz mihengidir
hıçkırığı müphemlere dökülen bedbinlerin
direnişi kutsaldır zamansız eylüllere
kaybedilmiş cengidir nefesine benim hüzmüm...

kirlerinden damıtıp ateşin yıkadığı
tutuşmuş vuslat aşkı sufilerin yurdudur
Rabbine sığınırken gecelerin şerrinden
ikileme Lâ demek, ariflerin virdidir
işte ana ganimet sükût edep merhamet
beni ona çağırır yükselen iç seslerim...
kalp gözümü yamayan perdedir benim hüznüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384822/platonik-olumler-iii-siir-huznun-cocugudur.html>

Sen İstanbul Olaydın

Sen İstanbul olaydın Fatih'in ben olaydım
Geceleri uzaktan seyredeydim şehrini
Denizlerden rüzgârı saçlarına salaydım
Âşıkların içinden ben içeydim zehrini

Kutsal belde olaydın İsmail'in olaydım
Boynundaki hançerin ben çekeydim kahrını
Denizleri ayıran elde asa olaydım
Sana büyü yapanın ben bozaydım sihrini

Sen bir âşık olaydın maşukun ben olaydım
Gerdanına dizeydim halka halka mihrini
Gömleğini yırtanı iffetinle vuraydım
Garptan gelen adamlar deldi hicap zırhını

Şehri Aksa olaydın kahramanın olaydım
Taşıyaydım gururla Selahaddin mührünü
Karanlıklar çökerken Zülfikar'ın olaydım
Siper edip gövdemi geçirmezdin nehrini

Anadolu'm olaydın maviliğin olaydım
Dalga dalga yazaydım surlarına şerhini
Sen İstanbul olaydın Fatih'in ben olaydım
Geceleri uzaktan seyredeydim şehrini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384955/sen-istanbul-olaydin.html>

Şark Köşesi

Siyah bir örtünün altında baba
Bir sonraki aydınlığı adımlar
Sığmayınca yürek düşen girdaba
Ağıtlara umut sarar kadınlar

Soğuk bir yalnızlık bir ılık rüzgar
Dokunur usulca kara toprağa
Dökülür hüznümlerle yoğrulmuş efkar
Kan tutmuş böğrümde kaçsam ırağa

Her soluk her vakit tutkuyla derviş
Kalbinde bin feryat gözlerinde nem
Araf da ömrümü kederle karmış
Kaderden payına düşünce annem

Kapanmış perdeler görünmez asıl
Ölümden ötesi nevbahar mıdır
Yaşamak alemde en zorlu fasıl
Yaşamdan daha zor ölüm var mıdır

Çözülmez kördüğüm her şey muamma
Günler bitmek bilmez yıllar kısalmış
Mesafeler uzun alıştık amma
Ömürden ölüme yollar kısalmış

Üflemiş sırrından Mevla insana
İlime, irfana, hikmete dair
Her şeye mihenktir vursan vicdana
Vicdan da düşünce yıkılır şehir

Hikmetin sırrına dertli bilgiler
İbretle alemin seyrine dalar
Dalkavuklar yeni yetme köleler
Kralların kirli tacını yalar

Hacer'in gönlünden fıskıran zemzem
Islatır kurbanın dudaklarını
Yalnız ateşiyle yıkar cehennem
Nasırlı kalplerin günahlarını

Sonsuz bir ufukta, bir dipsiz mezar
Yazılmış besteler kan lekesiyle
Ey kutlu irade rahmetine sar
Yükselsin umutlar ezan sesiyle

Masumun böğrüne çekilir organ
Bir yiğit bir şehit vuslata yürür
Külünden yiğitler doğurur zaman
Bin başak yetişir güneşi görür...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385078/sark-kosesi.html>

Yalancı Şahit

Ruhlarımız üşürken yalnızlık ayazında
Bir tellal peydahladık deveden ince uzun
Her acı bir masaldı sevgili dudağında
Mavi hayaller vardı sonunda yolumuzun

Biz gittik yol uzadı yol uzadı biz gittik
Helvadan yaptığımız o kör düğümler bitti
Pire pehlevan diye ağır yeminler ettik
Hakikatte karınca daha büyük yığitti

Bir günün şafağında ak sakallı dedemiz
Göle maya çalmıştı ayranını dev içti
Kaf dağının ardında buluşmalar tertemiz
Bir anka kanadından nice kervanlar geçti

Falında bir kahvenin nice umutlar güttük
Fil dişi saraylarda kırk gün kırk gece düğün
Ahşap merdanelerle hep zamanı öğüttük
Mimarından habersiz yedi perdeli göğün

Ve nihayet uyandık yokluğun avucunda
Boynumuzda kör urgan kanlarımız da zehir
Seyran olan samanlık uçurumun ucunda
Yuttu benliğimizi göğe yükselen şehir

Öbek öbek ömürden geçti kalabalıklar
Bir yokuş çıkar gibi yıllarca tırmanarak
Hep yalancı baharı seçti kalabalıklar
Ata elinden nimet anne göğsünden ırmak

Kaç sabah yuvarladık karanlığın içinden
Bitsin diye bu koşu bu yalancı şahitlik
Gün batıp ömür kuşu kurtulurken biçimden
Toprağın doyurduğu kör gözlere sahiptik

Oysa biz bir zamanlar ötelere ötesinden
Bir nazar bir tebessüm ülfetine taliptik
Kurtarıp özümüzü masiva perdesinden
Sırlara mazhar olma külfetine taliptik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385220/yalanci-sahit.html>

Ah.

hep soysuz bir güzel girer kanıma
beni bir ateşi aşkla oyalar
her ıslak busesi soğuk canıma
sanki de baldıran zehri mayalar

dervişler vuslatı bekler kaç asır
tutsaklar takvime kaç çizgi atar
ruhum cehennemın kapısındadır
ey yârim hep senin ahın mı tutar

sözün güze çalar hayatım her dem
teninde ruhumun gölgesi üşür
her yaraya derman olan bir merhem
neden ben sürünce derde dönüşür

hasretinki vuslatımı perdeler
gönlümde kırılmış kırk yıllık hatır
serinliğin abıhayat gölgeler
ben varınca bir el beni fırlatır

yollarım kapanır gitsem ne yöne
bir nida ya sabır diye avutur
fermanım idamdan döner sürgüne
celladım boynumda ipi unuttur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385367/ah.html>

Vaka-i Gundîyye

Bir usta tutmuşuz işinde mahir(!)
Yaptığı çırağın işine benzer
Hak ve hakikatte olmayan tahir
Her kime benzerse boşuna benzer

Aşağı mahleden keşmekeş Avni
Biraz para bulmuş büyümüş burnu
Öyle semirmiş ki doyunca karnı
Avurdu gorilin döşüne benzer

Çolak Hüseyin'in sakar uşağı
Ahırın damından düşmüş aşağı
Kızıp yüklenince örtü döşeğı
Uzaktan suratı meşine benzer

Durmuş gurbet ele gitmiş gelmemiş
Bir türlü garibin yüzü gülmemiş
Birde kadın almış dünya görmemiş
Ağanın görgüsüz eşine benzer

Şerife bacının sümüklü kızı
Büyümüş serpilmiş çekilmez nazı
Dünürücü gitmiş de köyün haylazı
Dönüşü alemin şaşına benzer

Ağa giderini üçe katlamış
O yüzden payında eksik saptamış
Köylünün hesabı elde patlamış
Sanki kalbi mermer taşına benzer

Musa emmin derdi çok para olmuş
Hırs ile kaşınmış hep yara olmuş
Hem de çolçocuğa maskara olmuş
Sanki meyhanenin keşine benzer

Kız İsmet yedinci kocaya varmış
Yedinci koca da rahmete ermiş
Karanlık dünyası yüzüne vurmuş
Mumyalı cesedin dışına benzer

Kapanmaz eskiden kalan hesaplar
Hesabın içinde nice hesap var
Eşek keser olmuş eski kasaplar
Cadının zehirli aşına benzer

Bizim memlekette havalar böyle
Sizde ne var ne yok bir haber eyle
Bir sulh ilan ettik şimdiki beyle
Kedinin ciğeri düşüne benzer...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385469/vaka-i-gund-yye.html>

Gurbetten Gurbete

kader bize her gün bir yol
çizer gurbetten gurbete
yazgısını yaşar her kul
gezer gurbetten gurbete

gönlümdeki gizli yara
ne güle düştü ne hara
mesafeler çekip dara
uzar gurbetten gurbete

şu talihin buruk sazi
çalar ayrılık ayazı
böğrümdeki soğuk sızı
azar gurbetten gurbete

heybemde bir saklı gurur
odur içimdeki sürur
her gün bir kıyıya vurur
yüzer gurbetten gurbete

gelir ömrün en son demi
bir matem sarar alemi
bizi ayrılık kalemi
yazar gurbetten gurbete...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385573/gurbetten-gurbete.html>

Arz.

Geldim kutlu Ravza'na al perdeyi aradan
Şu ümmetin halini arz edeyim sana Yâr
Karanlık Kâinata düşen nuru Hirâ'dan
Biraz daha içelim nolur kana kana Yâr

Senin hakikatinle düşerken Ebu Cehil
Sensiz divane olduk ateş düştü cana Yâr
Firâset zayi oldu kürsü kapar kör cahil
Baykuş tünedi dama ümmet düştü zana Yâr

Direnir geri dönmez Ebrehe'nin filleri
Umutsuzluğa düştük kurt düştü imana Yâr
Ümmetin mazlumları bekler ebabilleri
Ümmetin zalimleri sırt verir düşmana Yâr

Koştuk ganimet için okçular tepesinden
Sırtımızdan vurulduk düştük her bir yana Yâr
Karanlıklar ayırdı anayı körpesinden
Saldı bizi her rüzgar bir uçsuz ummana Yâr

Sönmüş ocak başında eller sabır yoğurur
Merhamet kör ve ketum bakışlar bi - mana Yâr
Göz yaşıyla kavrulan tencere taş doğurur
Anneler şefkatiyle tuz basar vicdana Yâr

Asırlardır göklerden biz beklerken bir bahar
Kurtulunca kuyudan atarlar zindana Yâr
Derin maviliklerden üstümüze taş yağar
Nedir bunun hikmeti kan bulaşır kana Yâr

Şu bizi yutan kuyu gayya kuyusu mudur
Ne yana dönsek gayri dönüşür buhrana Yâr
Yoksa yakıp kavuran gaflet uykusu mudur
Elimizden tutuver dönelim Kur'an-a Yâr

Bu feryadın içinden duyan yok ahımızı
İsyan kokar duamız kem düştü lisana Yâr
Hürmetine affetsin Mevla günahımızı
Yeniden heyecanla koşalım Ravza'na Yâr

Bir zafer yeşertmişti bir örümcek ağından
Şanı yüce Yaradan Nur dağında sana Yâr
Bir güvercin sabrıyla o Saâdet çağından
Bir kırıntı bekleriz dökülsün cihana Yâr

Daldık derin uykuya gaflet bizi oyalar
Hangi yüzle varalım biz yarın divana Yâr
Bu ölüm uykusundan çıkmaz arşa duâlar
Halimiz sana arzdir sen arz et Rahman'a Yâr...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385677/arz.html>

Aşktan Gayri Var mıdır?

yaz sancısıdır aşk;
bakışlarına kış gizlenen düşlerin
kör hancısıdır
şakağına ayaz vurmuş kuşların
süslü tümceler kuran aşığın meydancısı
kirli gecelerini anlatan bedbahtın külhancısı
tüm kusurların zindancısıdır aşk

yalnızlığın kısılacında bizi sıkan avuçların pasağıdır
her ihtimalin içinde
kavuşma ihtimalinin yasağıdır aşk
onla çalar dertli ozan sazını
onla yapar gül bülbüle nazını
adalete Ömer, Zülfikar'a Ali'dir
var edenin aşkına Mansur'un vecd halidir
acz içinde gönülden dökülen Hû-Hû dur aşk
Yakup'a Yusuf'udur
Kerbela da sudur aşk

o en büyük meçhuldür bir yasak girdabında
pervaneye sorarsan ateşlerde yanmaktır
asırlarca sürgünde hasretle sınanmaktır
yazılan her mektubun son hecesi
sevgiliye kavuşmanın ilk gecesidir aşk
dudaklarında ıslanır gözler
maceralar şarkılarında demlenir
bir avarenin sokaktaki narası
sevgilinin tuz basılmış yarasıdır
yırtık çarık yamalı gömlek davası
içimizdeki çocuğun bayramlık rüyasıdır aşk

kanadında ne taşır güvercinler semaya
baharı müjdeleyen umutlar mıdır
gelin ey sevgililer aşkla durun duaya
secdeden sevgiliye koşmak intihar mıdır
kırılınca gafleti kaçır uykusu kulun
onu yakıp kavuran ateşten sular mıdır
o, şefkatle çalan şehadetin sesidir
asırlardır bekleyen yılanın öfkesidir
bizi ayakta tutan yalnız dualar mıdır
dua aşksız olur mu aşktan gayri var mıdır?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385843/asktan-gayri-var-midir.html>

Eski Bir algının Telinden Hayat

bir ahu dilberin kır aynasını
kurtulur belki de elinden hayat
kınalı Mehmedin tutar yasını
eski bir çalgının telinden hayat

bir kısır döngüdür akli insanın
her demine bir dert yüklü insanın
kaderi ezelden saklı insanın
düşürmez bir katre selinden hayat

seni bir zalime yazmışsa kader
alır nevbaharın sonbahar eder
sen susarsın lakin, o feryat eder
alır nasibini dilinden hayat

bir kurşun bir kırat bir nazlı yarı
bunlarmış insanın gönlünün koru
her çiçekten toplar getirir arı
tattırmaz bir parça balından hayat

nasip sahibinin düşer peşine
dolanır fırlanır konar başına
bir gece ansızın girer düşüne
doğurur yigidi külünden hayat

inceden çizgiler çeker yüzüne
itibar edilmez artık sözüne
gün gelir dokunur kıymetlinize
ayırır yaprağı dalından hayat

kısa bir öyküdür bir dipsiz kuyu
içine düşünce bozulur büyü
geçse de asırlar değışmez huyu
kaçarsın yakalar kolundan hayat

Yakup Hocadan...

yaşama çizgiler çeker inceden
saçlara beyazlar düşer önceden
varlığa anlamdır yokluğa neden
ölmeden çekilmez yolundan hayat

sonsuz bir ufuktur; fani bir dava
insana dar gelen koca bir yuva
sen doğunca başlar kaderin ava
sen ölünce anlar halinden hayat

gökte kanat çırpır; sürünür yerde
gözüne çekilir esrardan perde
rengini kanından alınca bir de
ayırır bülbülü gülünden hayat

değince bir dudak bir kara göze
kara bahtı siner kırmızı yüze
sonu meçhul olan bu öykümüze
bir damla su vermez gölünden hayat...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386003/eski-bir-calginin-telinden-hayat.html>

Şeb-i Yeldâ

Düşlerim seninle uçmayı sever
Gözleri okyanus engini Leyla
Saçların kederle taranmış meğer
Kanımdan alıp da rengini Leyla

Yalnızlık vurunca seni koyuma
Sıcak bir muhabbet oldun çayıma
Gidince esaret düştü payıma
Tutuştı içimin söngünü Leyla

Yokluğun ömrümün kışları gibi
Dumanlı dağların başları gibi
Abdal bir aşığın düşleri gibi
İçimde hasretin yangını Leyla

Beyaz kâğıtların kirli yüzleri
Geçmişten getirir acı izleri
Doldurmaz yerini acem kızları
Görmedi gözlerim dengini Leyla

Ar edip başımı eğsem de öne
Sîretin gönlümde dönsem ne yöne
Yakmadan gidince eline kına
Yaşadım kıyamet cengini Leyla

Yaşama sevincim takatim sendin
Şefkatle yenilmiş tokatım sendin
Belki de sebebi hilkatim sendin
Saplama bağrıma süngünü Leyla

Sen gidince göğü yardı karanlık
Kimine samanlık oldu seyranlık
Bir gün geri döndün sandım bir anlık
O gün ümidimin son günü Leyla

Bir şeb-i yeldâydın bitmeyen serde
Razıydım cefana hayırdın şerde
Delili Mevla'nın sendin eserde
Kavuşmak mı belki din günü Leyla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386143/seb-i-yeld.html>

Çengel

Karışınca samanla sap
Her kuyuya düşüyoruz
Doğru çıkmaz eksik hesap
Bir meçhule koşuyoruz

Her şey mübah, yalan dolan
Nedir bizi insan kılan
Ne var ise kutsal olan
Üç talakla boşuyoruz

Aptallaşmış kurnaz tilki
Sahiplenmiş eşek mülkü
Ne ar kalmış nede ülkü
Her değeri aşıyoruz

Bir nesil ki görgüye aç
Her sözü teville muhtaç
Kara toprak bağrını aç
Kuyumuzu eşiyoruz

Hans'a benzer Hasan'ımız
Kuzgun gibi şahanımız
Yangın yeri her yanımız
Ateşlerde üşüyoruz

Kuzunun kurt olmuş dostu
Hikmeti ne nedir kastı
Cahil sermiş bilge postu
Her yarayı deşiyoruz

Ey ecdat başını kaldır
Yeniden bir taat kıldır
Anlamadık bu ne haldir
Her notada coşuyoruz

Aştığımız bir sarp yol ki
Sonu nedir, nedir ilki
Düzelir mi bilmem, belki
Bir umutla yaşıyoruz...

_____Ozan Resuli (Resul Cıvcık)

Ele dürüst halden azıp
Dost görünüp kuyu kazıp
Senaryolar yazıp yazıp
Kusurunu deşiyoruz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386277/cengel.html>

Ben Şair Değilim

ben şair değilim şiirleri aşk kokan
benim mısralarımda tuz kokar zaman kokar
ılık bir yağmurda ayrılır sevgililer
rıhtımda bir gemi, garda bir tren kokar

bir süprüntü hayat çalarken hayalleri
hep yokluğu sarmalar sevgilinin elleri
kibirleri yerlere sürtünür soyluların
mavi odalarda bir yosma kokar

gece çöküp sular üşüdüğünde
taş kesilir bütün kardan adamlar
kunduralar yırtılır kenar mahallelerde
soylu acem kızları taze ihlamur kokar

ve insan doğunca başlar
yalancı bir emzikle aldatılmaya
koşulsuz bir yazgıdır bu
o yüzden, bazen abıhayat tadında
bazen bir şiirin babında
öyküler isyan kokar

gecenin üçüncü yarısında azar ağrılar
uykuya ağıt düşer
bir sevda kördüğüm olur
efkareye tutulan duygular bi-can kokar

ve bütün acemi katiller üşür
gözler matemini çalar
bir anne yavrusunu terk eder
bir yağmur ormanını
namluda bir kurşun kokar

düşünce gözlerden bir serin inci
ağızda söz kokar
gerdanda inci
bir Züleyha sürgünüdür Yusuf yüzlü yar
her yanı emin kokar
ve nihayetinde hakikat ortaya çıkar
her yalancı yemin kokar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386439/ben-sair-degilim.html>

Sevda Kurşunu

Beni bir hayalin örüklerine
Bağladı bu hayat çözedim say
Takıldım gönlümün kırıklarına
Gerdanına inci dizemedim say

Depreşti içimde ittila kurdu
Hasretin ağında hayaller kurdu
Her rüzgar ruhumu kıyıya vurdu
Daldım da deryaya yüzemedim say

Dikendin gül diye kokladım seni
Dert edip derdime ekledim seni
Nice şiirlere yükledim seni
İki satır fazla yazamadım say

Mecnun'un sürgünü Leyla'nın çölü
Kerem'in gönlüne kar etmez dili
Tut ki ben olmuşum Şirin'e deli
Sadece dağları kazamadım say

Dağlandı bağrımda sevda kurşunu
Saldı kafesinden gönül kuşunu
Tırmandım sevdanın sarp yokuşunu
Yoruldum, sızladım kızamadım say

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386597/sevda-kursunu.html>

Talihin Teli

Vurup kıyısından geçsek hayatın
Neresinde durulması gerekir
Üzerine hasret çökmüş saatin
Hangi vakte kurulması gerekir

Dertlerinle harman olsa yaşların
Toprağında filiz açar düşlerin
Talihin teline konan kuşların
Kalbinden mi vurulması gerekir

Dostlar baş köşede varın oturun
Muhabbete iki kelam yetirin
Bir fincan kahveden kalan hatırın
Kırkında mı kırılması gerekir

Mevla hamurumuz karmış zar ile
İnsanı gam ile gülü har ile
Aşık muhabbetle nazlı yar ile
Kabirde mi sarılması gerekir

Başın öne eğik eller yukarda
Deki ya İlahi bu kulun darda
Ömür eskiyince ıssız diyarda
Huzura mı varılması gerekir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386744/talihin-teli.html>

Kalbimdeki Kirli akal

Al günahın başına al
Taşa tuttum Şeytan seni
Kalbimdeki kirli akal
Yakacak bu isyan seni

Bir yar sevdim başa bela
Celladıyla düşer yola
Kaşı keman gözü ela
Avcı vursun Ceylan seni

Uçar gider sonsuza dek
Bir mum için her kelebek
Bir gün tahtın yıkar felek
Başa yazmış Sultan seni

Yar gel bu melalim dinsin
Gözlerime bahar insin
Dünya ahiret benimsin
Unutmadım bir an seni

Beni saran büyük yalan
Nedir bende senin olan
Varlığıma delil kılan
Hk korusun vicdan seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386849/kalbimdeki-kirli-cakal.html>

Bir İkinci Şafağı

Geçince sohbette sevgili faslı
Her bülbül bir güle öter kendini
Kerem'e sorulur bu işin aslı
Anlatır veremden beter kendini

Ferhat'ı mest eder sözün şirini
Hiç bir şey doldurmaz onun yerini
Göz yaşıyla yıkar gönül kirini
Aşkın pazarında satar kendini

Aklını başından alınca Leyla
Del edip çöllere salınca Leyla
Her mefhum gönlünde olunca Leyla
Her tüten dumana katar kendini

Sevgili, bir kulun iffetin tartar
İkinci olmadan güneşi örter
Kör aşık gömleği ardından yırtar
Yıllarca zindanda tutar kendini

Hepsi bir hevesse aşkı Senem'in
Neden yanar durur koru sinemin
Hasreti tütünce nazlı sunamın
Bu garip ateşe atar kendini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387125/bir-ikindi-safagi.html>

Vuslatım Yokuşlara Yazılmış

Leylasın arayana her zaman çile düşer
Ya aşığa çöl düşer ya aşık çöle düşer

Bir sevdanın muştusu taşınırken surlara
Bir destan ki yazılır hikayem dile düşer

Gök maviyi çalarken dökülürüm sırlara
Ateş söner özümde gözyaşım küle düşer

Yeni bir şafak için karanlık asırlara
Koşarsan vurulursun durursan kale düşer

Bir yarin hasretidir başın çalar taşlara
Ol dergahın kapısı açılır ele düşer

Bir şey fısıldar zaman seher vakti kuşlara
Gam yükünü gül çeker feryat bülbüle düşer

Bir kader ki vuslatı yazılmış yokuşlara
Onu tırmanmak için bu garip yola düşer...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387299/vuslatim-yokuslara-yazilmis.html>

Sevgili

Bakınca yüzünde huzur bulduğum
Bir güzel payedir bende sevgili
Girip de özünde karar kıldığım
Asil bir gayedir bende sevgili

Sevinse oturup letafet eder
Kırılıp gücense metanet eder
Gün olur hüznüme refakat eder
Tatlı bir rüyadır bende sevgili

Sevgili denince muhabbet duyan
İçine aşk ile merhamet koyan
Alıp da öfkemi şefkatle yuyan
Aşınmaz kayadır bende sevgili

Sabırla işlerken nakışlarını
Sırtlanır hayatın yokuşlarını
Edeple salarken bakışlarını
Bozulmaz mayadır bende sevgili

Geçince üstünden keskin sıratın
Dönüp de hüznüme hikaye katın
Taşarken içimden aşkı vuslatın
Perdedir boyadır bende sevgili

Sabit kıl gönlümü ey bâr-ı Hüdâ
Bıraktı gönlümde bir güzel sâdâ
Gün olup her şeye eylerken veda
Beşerden Hây'a dır bende sevgili...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388872/sevgili.html>

Ya Muhammed

Alem senin nurundandır
Nurul Huda ya Muhammed
Kalem senin nurundandır
Mürşidina ya Muhammed

Bir kez görsem düşte yüzün
Gider içimdeki hüzn
Ben geceyim sen gündüzüm
Şemsiduha ya Muhammed

Arşa çıkar ahu zarım
Kabul olmaz dualarım
Şefaat et günahkarım
Seyyidina ya Muhammed

Hasretin özümde tüter
Gönül bülbülleyin öter
Bir nazar et bana yeter
Hayrul vera ya Muhammed

Ümmet olan alır dersin
Olmayanlar nerden bilsin
Karanlığa kandil sensin
Bedrüddüca ya Muhammed...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389048/ya-muhammed.html>

Şifa Bitkisi

Marifet mülkünün sırrıdır dilin
İnsana ukbâdan aynasın bebek
Alnına ahenkle düşen kakülün
Üstünde buseler oynasın bebek

Gözler kömür kömür, yüzün torkusu
Ne bir telaş ne bir rızık korkusu
Ötelerden gelen cennet kokusu
Burnuma dokunan reyhasın bebek

Annenin nazeni babanın gizi
Ayın on dördüne benziyor yüzü
Aleme çizilmiş mutluluk izi
Özüme üflenmiş duhasın bebek

İlahı varlığın alametisin
Allah'ın bir kutsal emanetisin
Annenin en büyük kerametisin
Dervişan bu sırrı duymasın bebek

Yıldızlar yarışır seninle gökte
Şanı ne yücedir var eden yokta
Varlığın hayattır yokluğun ukte
İçimde yeşeren sevdasın bebek

Çileli hayatın büyük utkusu
Derdime dermansın... şifa bitkisi
Kalbimde büyürken vuslat tutkusu
Ardımdan yapılmış duasın bebek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389860/sifa-bitkisi.html>

Platonik Ölümler (II) Bir Tutam Sabah

Ey İblis'in hasedinde,
Kabil'in hırsında,
Karun'un tamahında yoğrulan günah
var da ihtiras girdabında boğulan er kişi otağında eğlen
bana da günah

Ey kan kokulu merhamet sancısında yıkanmış oyuncak bebek
kurşun gölgesi sıcaklığında
ve bir çocuğun gözlerinde ıslanan gece
kim farkında boğulduğunun
bizi affet

Ey damar damar kıvrılan soğuk yüzlü ıstırap
çatlak dudaklar, yırtık kundura, kar çiçekleri...
ey kahreden sefalet
ve can evinden öldürülmüş insanlık
seni okuyacak vicdan yokluğunun emzirdiği saatlere uyandık
bizi affet

Ey günahlarından veballer sırtlandığım asude mefhumum
aşınmamış düşlerin, yozlaşmamış kutsalların riyasız yazgısı
ey içimdeki özgür ruhlu esaret
ve heveslerimin maddeye dönüşmemiş tutkusu
bizi affet

Ey söylenmemiş gönül kırıklarının
ve en adamlık aşkların sahibi sevgili,
şerefi keşfeden adamlar öldü
ve ben aynadaki kadar güzel değilim
beni affet...

Her akşam arifesinde payımıza düşen yalnızlık
kör aşğın düşlerini burkan yürek sanrısı
ve sen ötekileştirilmemiş dostluklarımızdan kalan muhabbet
bizi affet

Ey gömleği önden yırtılmadan kirletilmiş iffet
bir düşün adamlığında yoğrulan berraklık
bir siluetin ardına dökülen mahremiyet gizi
bu ateş yakmadan ikimizi...
beni affet

Ey yama tutmayan gündelik ahlak
ve yalancı kehanet
günahlarını bana yazma
Ey aşkla tutunduğum inat
ve saatlerce susmuş utançlar
ve sen felaketten kurtarılmış baş eğrisi
beni affet

Ey dümeni karanlıklara çevrilmiş hırs,
ağarmayan gün ve gelmeyen sabah
kaç güneş karaladı kaç zamanı kirletti
kaç sevdayı öldürdü bu feryat
bir el ver ya da bir tutam sabah...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390052/platonik-olumler-ii-bir-tutam-sabah.html>

Hep Böyle Gnlmnden Kahırla Gitme

Her ıslık çalınca ıslak geceden
Varıp deryalara dalıp da gitme
Ardına düşerken bir pencereden
Gnlme gizlerin salıp da gitme

Bir bakışın her bakışın dengidir
Kahrolduğum gözlerinin rengidir
Sanki mrn şu ömrümün kendidir
Ömrümü mrmden alıp da gitme

Gözlerinden yeşil bir cennet akar
Cennetin yeşili canımı yakar
Zaten hep bahtıma ayrılık çıkar
Bir de sen ayrılık olup da gitme

Sen ki benim özlediğim o yarsın
Huzur bulup barındığım diyarsın
Blblleyin feryadımı duyarsın
Gl gibi bahemden solup da gitme

Sensizlik mrmn bitmeyen ahı
Gel de şu gönlümün ol ulu şahı
Karanlık mazimin beyaz günahı
şu garip gönlümde kalıp da gitme...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390210/hep-boyle-gonlumden-kahirla-gitme.html>

Sufice

Ey derviş nedir bu zahire meyil
Al postu başına sarıver gitsin
Marifet tac ile hırkada değil
Hırkanı çul deyu seriver gitsin

Hiçlik makamıdır makamı kulun
Var da hal ehliyle huzurda bulun
Ne sağdır ne soldur, takvadır yolun
Müstakim üzere duruver gitsin

Gururdan ucupdan kendini sakın
Sırrı sırra perde eyleme sakın
Eller bin dese de bir deme sakın
Her şerri hayıra yoruver gitsin

Takva için, ermek için, züht için
İlim denen edep denen taht için
Mutmain kılınmış kutlu kalp için
Gel kibir putunu kırıver gitsin

Sırlar âleminde kılsan temaşa
Piştim yandım deme isyandır haşa
Önce benliğinden nefsini boşa
Nefsini takvayla dürüver gitsin

Öyle bir aşk ile yansın ki için
Ne cismin bulunsun ne de bir biçim
Her ne ye yanarsan değsin can için
Uğruna o gamsız ser'i ver gitsin

Pervane misali yanmazsan eğer
Bir ham sofulukla zar neye değer
Zikir tokmağıyla nefsinde eğer
Marifet yolunda vuruver gitsin

Ameli salihdir en güzel azık
Dön kendi özüne olmasın yazık
İmanın koruda bulunur rızık
Nefsinin çarmığa geriver gitsin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390341/sufice.html>

Nisa

"Her Şey onun kaburga kemiğinden yaratılmasıyla baŐladı,
Düzeltsen kırılacak bıraksan eğri kalacaktı."

Mevlamız bir güzel yaratı verdi
Varıp el elinden tutup da gider
Ayağı altına cenneti serdi
Cenneti buğdaya satıp da gider

Oturup Şefkatle saçın ördüğüm
Başka bir alemde oldu kördüğüm
Kimine vuslattı benim gördüğüm
Kimini ateşe atıp da gider

Değince bir yürek bir kara kaŐa
En güzel çiçektir konulur başa
Sıcak bir yuvadır tatlı telaŐa
Her ocak onunla tütüp de gider

Kendinden kaçana o olur vaha
Kaçan sığınır mıŐ ondan Allah'a
İsyanı tufandır sokar günaha
Her Şeyi önüne katıp da gider

Odur bu dünyanın Şefkat öyküsü
Bazen hayat, bazen ömür törpüsü
An gelir olur da sırat köprüsü
Gayya kuyusuna itip de gider

Özümde güneşi bekleyen Őebnem
Yetişip ömrümü etme cehennem
Beni her sürgünden kurtaran annem
Sensiz her gün güneş batıp da gider...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390517/nisa.html>

Mihenk Taşı

Tatlı dersin verir huzur
Dil kulun mihenk taşıdır
Hem insanı eder vezir
Hem her belanın başıdır

Dilden iner kalbe zikir
Onla hayat bulur fikir
Nur yerine akmasın kir
O kalbinin göz yaşıdır

Sanma o bir parça etten
Sakın onu her afetten
Ayrılmasın letafetten
Hoş sohbetin pirdaşıdır

Olma onun elinde kelp
İpi elinde olsun hep
Ağız nurdur dolsun edep
Dil o nurun sırdaşıdır

Hoş söylersen kalır hatır
Boş söylersen hatırlatır
Güzel başla güzel bitir
Dil güzelin yoldaşıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390689/mihenk-tasi.html>

Geceden Düşen Yalnızlık

Geceler seninle susunca her şey
Yalnız karanlığın kalıyor bende
Kendini hüznüme kaptırınca ney
Sanki acı acı uluyor bende

Geceler bu devran geçer mi sandın
Acıya yerliyiz göçer mi sandın
Yalnızca kendini naçar mı sandın
Dertler vuslatını buluyor bende

Geceler ellerin koynuma düştü
Günahın vebali boynuma düştü
En ağır imtihan göynüme düştü
Hep hüznün havası çalıyor bende

Geceler her şeyin engeli misin
Yoksa ayrılığın bam teli misin
Hayatın sırtımda çengeli misin
Hep acı bir tadın oluyor bende...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390867/geceden-dusen-yalnizlik.html>

Duvar

Seni çizdim geceme nakışların hep duvar
İnce ince kaleme bakışların hep duvar
Bir vaktin gelir bana anlatamam ben sana
Atar beni zındana çıkışların hep duvar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391031/duvar.html>

Gariplerin Dünyası

akşam olur hüzün çöker kör talihi çıkar ava
efkar sarar dört yanını eller olmaz derde deva
güz rüzgarı soğuk eser buğu tutar sefil yuva
bir bacadan ateş düşer içerdeki kurban üşür
akbabalar tüner dama insaf çürür vicdan üşür

bülbül figan eder durur harmanlanmış gül har ile
ağa düşmüş pişman olmuş eğleşirken ağyar ile
gelmiş geçmiş koca ömür eyvah ile hep zar ile
gönül çeker gam yükünü feryat eder isyan üşür
akbabalar tüner dama insaf çürür vicdan üşür

yüreklerinde yaşlanır sevdaları gariplerin
gün görmemiş el değmemiş dünyaları gariplerin
nasır tutmuş katmer katmer hülyaları gariplerin
bir garibin gözlerine dalıp giden insan üşür
akbabalar tüner dama insaf çürür vicdan üşür

döner döner arşa bakar bir umutla her bi çare
hazan vurmuş viran olmuş her şey olmuş pare pare
bir sevgili ağıt yakar göz mercanı düşer yere
mezar durur kefen çürür içindeki üryan üşür
akbabalar tüner dama insaf çürür vicdan üşür

bir mürebbi masal yazmış gök kuşağı konmuş yere
yağmur dinmiş güneş vurmuş şırıl şırıl akar dere
kimi ağlar kimi güler herkes bağlı bir kadere
tuz kokunca bal bozular damardaki al kan üşür
akbabalar tüner dama insaf çürür vicdan üşür

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395910/gariplerin-dunyasi.html>

Dinimiz İslam

Yazılmış kitaba ezelden beri
Allah'ın katında dinimiz İslam
Resuldür bu kutlu yolun rehberi
Kitabımız Kur'an canımız İslam

Dünya dedikleri sürgün yerimiz
Hüzünle yoğrulmuş hep kaderimiz
Siyah beyaz kırmızıdır derimiz
İrkımız insandır şanımız İslam

Asrı Saadet'ten gelir ünümüz
Sabah ezanıyla başlar günümüz
Kibleye doğrudur her dem yönümüz
Ne doğu ne batı yönümüz İslam

Gerçek adaletin beşiği biziz
Karanlık dünyanın ışığı biziz
Her asrın divane aşığı biziz
Bu günümüz İslam dünümüz İslam

Ne zümrüt ne mercan nede yakutlar
İstemeyiz, yalnız yıkılsın putlar
Yeniden yeşersin diye umutlar
Toprağa dökülen kanımız İslam...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396708/dinimiz-islam.html>

Sözüm Nefsimden İçeri

İşte mihenk vur vicdana
Ne garip bir çizgidir bu
Ne hikmet var nede mana
Ne acıklı ezgidir bu

Masivaya teşne gönlün
Ham softasın yoktur görgün
Ahu zarla geçer ömrün
Ne değişmez yazgıdır bu

İlim eksik irfan eğri
Edep yele salmış gayrı
Böyle bitmez sülük seyri
Ne karmaşık dizgidir bu

Yıkanmazsa gönül kiri
İnsan ölür diri diri
Vur nefsinı gir içeri
Yiğitlere özgüdür bu

Maşukunu bilse sûfi
Allah olur ona kâfi
Hakikate ol müdafi
Batıl yakar sezgidir bu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397227/sozum-nefsimden-iceri.html>

Süslü yalan

Ey gizli kölelik ey süslü yalan
Seni alkışlayan eller kurusun
Garbın kışkacından zehrini salan
Medeniyet denen ölüm surusun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397454/suslu-yalan.html>

Caiz mi Hocam?

Sefalet iyice derim yüzünce
Açlıktan gittikçe derdim azınca
Doktor tok karnına alsın yazınca
Aç karnına içtim, caiz mi hocam...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397912/caiz-mi-hocam.html>

Merhamet

Açık büfe kahvaltı, jakuzide ılık duş
Kaz tüyü yataklarda derin kuşluk uykusu
Medeniyet sathında ne muhteşem yok oluş!
Vcdansız insanlığın ibret dolu öyküsü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398147/merhamet.html>

İnsan.

Ah bir bilsen ki kimsin
Muhteşem bir ilimsin
Altından sarraf anlar
Olmayanlar ne bilsin

Kuru odun değilsin
Döv kalbini eğilsin
Ağaç yaşken eğilir
Hiç farkında değilsin

Aslan sütü içersin
Mahremini saçarsın
El alem sana güler
Sende gülüp geçersin

Ah bir bilsen ki kimsin
Muhteşem bir ilimsin
Altından sarraf anlar
Olmayanlar ne bilsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399724/insan.html>

Ah Leyli

Ah Leyli!
gün kurusu serinliğinde
bir mezar taşı vefasıyla beklerken seni
bu yağmurlar gider
bu rüzgar, eflatun ve eylül
bu güz de ölür

Ah Leyli!
bu yalnızlık çift kişilik değildir
bu kadifeler bu inat...
ve kış geçer, yaşamın en ıslak yerinden
adına şiir yazılmamış çiçekler solar

Ah Leyli!
yüzünde üşüyen güneş lekesi
derlenmiş güzel sözler yırtılmış cümlelerden
ay ışığı, gök mavisi, kuş sesi...
birde bir yorgunluk belirtisi
âmâ gözlerinde mesafelerden

Ah Leyli!
bir acı ıstırap bir ince düğüm
boyamış saçlarını ıssızlığın rengine
gün eskir, gece ağlar acıarsa kördüğüm
müphemlere dökülen hıçkırığın rengi ne?

Ah Leyli!
ay ışığından habersiz hüznler derlemiştim
umudumu yırtınca yoruldum demelerden
öykü şefkatinde değil,
sürgün tadında sır
tut ki inat etmiştim,
tut ki hiç sevmemiştim
hasretinin kiskacı sol yanımdan ısırır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399904/ah-leyli.html>

Hüzün

Eski bir alışkanlık ellerim hüznü sardı
Şiirleri aşk kokan bir şair olmak vardı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401994/huzun.html>

Büyülü Deniz

Bulutlar arasından güneş denize vurur
Tayyare böcekleri ışıltıda savrulur

Martılar taşa konmuş rızkını beklemekte
Dalgalar akın akın kayaları öpmekte

Yalnız bir ıslık sesi kendini aramakta
Ve rüzgar ıssızlığın saçını taramakta

Birazcık sessiz olun uzaktan duyulmasın
Denize ne katsak ki büyüü bozulmasın

Böğrüne baş koyacak maviliği bulmuşum
Lanet olsun soyuna huzurdan kovulmuşun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403410/buyulu-deniz.html>

Dört Harfliler 'Batı'

Ben çocukken düşmüşüm annemin yakasından
Dört harfli geldiğinde iki yaşındaymışım
Bir gece beyaz adam kininde yıkanırken
Annemin beni örten kanında uyanmışım

Ben çocukken düşmüşüm babamın hırkasından
Nice kışlar tutmuşum kirli avuçlarımda
Sokaklar baharlara açılıyor sanırken
O çıkmazın çığılığı sinemin uçlarında

Ben çocukken düşmüşüm kaderin arkasından
Acısında ıslanıp titremiş dudaklarım
Utanmışım ölümden ömüre uzanırken
O yüzden gözlerimi ufuklardan saklarım

Ben çocukken düşmüşüm vicdanın sıcağından
Sancıların gamdan dağını sırtlanmışım
Şefkatini düşürmüş sabaha uyanırken
Yaşamadan ölmüşüm, yaşıyorum sanmışım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403661/dort-harfliler-bati.html>

Yaban Gülü

Kader girdabında bahtımı vurdum
Ney olup âlemin diline düştüm
Nice sultanlarla hayaller kurdum
Varıp da bir yaban gülüne düştüm

Pervane misali şemlere yandım
Ona bürünmüşken ben benim sandım
Kargayla çığırıp tilkiye kandım
Zalim bir avcının eline düştüm

Gönül duvarları bir taş yapıdan
Aldım payım yazın esen tipiden
Ağustosta geldi girdi kapıdan
Sönmüş bir ocağın külüne düştüm

Bazen çekip gitti durduramadım
Oldu bir deli tay gem vuramadım
Saplandı bağırma kurtulamadım
Mevla'nın en garip kuluna düştüm

Ayrılık rüzgârı eserken serde
Hak'tan gelir gayri hayırda şerde
Tekrar buluşmamak için mahşerde
Dünyada helallik yoluna düştüm...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403774/yaban-gulu.html>

Gurbet

Hem yanarım hem tüterim
Ben olmuşum bana gurbet
Kor ateşten bin beterim
Tutuşmuş şu cana gurbet

Hazan vurdu döktüm yaprak
Yine kaldım çırılçıplak
Ben sendenim kara toprak
Ayrılıktan yana gurbet

Bülbülün gurbeti gülü
Sinesin yakar kakülü
İnsan insanın meçhülü
İnsan ki insana gurbet...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404365/gurbet.html>

Hicret

Gönül kutlu hikmete
Erersen hicret olur
Aşkını merhamete
Derersen hicret olur

Var sahip ol diline
Düşme benlik eline
Akli en güzeline
Yorarsan hicret olur

Set çek kötü arzuya
Kullukta gaye bu ya
Kalbini tevazuya
Serersen hicret olur

Nefes alma haybeye
Sevap doldur heybeye
Günahları tövbeye
Sararsan hicret olur

Var Hakka doğru yürü
Kalpten hevayı kürü
Görmek için o Nuru
Ararsan hicret olur

Ol ilime talebe
Çal nefsine galebe
Her halini edebe
Kararsan hicret olur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404554/hicret.html>

Sükût

Marifet yolunun zehrini içip
Şerbet içtim diyen manadır sükût
Hakikat uğruna canından geçip
Hak'tan hakikatten yanadır sükût...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404737/suk-t.html>

Bayrağım

Al reğinde Şehit kanı gizlidir
Mukaddes kanımın alı bayrağım
Sanki yıldızınla ayın sözlüdür
Gönlümün nazenin gl bayrağım

Yeryüzü üstünde sensin en asil
Dalgalan gönlümün kederini sil
Glgende yetişir bir kutlu nesil
Vatanın zgrlk dili bayrağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404882/bayragim.html>

Matmazel

Bu kaçınıcı eylldr ağustostan beriye
Doğa yine sarıya bürünüyor Matmazel
Senin hukuk kuralın taş devrinden geriye
Adaletin yerlerde sürünüyor Matmazel

Özünde yuvalanmış süslü uğur böceği
İçin gayya kuyusu yüzün cennet çiğeği
Karanlıklar değildir esaretin gerçeği
Su toprağın altında arınıyor Matmazel

Kimin bedduasısın yolum Őehrine düşer
Gönlüm ayrılığının döner kahrına düşer
El âlemin balından uçar zehrine düşer
Gl dikenler içinde korunuyor Matmazel

Bir belaya tutuldum ne lym ne diri
Bir kalp var ki içimde kalp değil mahŐer yeri
Takın kelepçeleri atın beni içeri
Zindan zaten gönlümde barınıyor Matmazel...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405095/matmazel.html>

Platonik Ölümler (I) Gitme

Gitme;
sen gidersen, vebalini sırtlandığın yazgılar ölür
kaldırımında kediler, bir kaç misket, bir topaç,
ucundan koparılmış ekmeğin azizliği
ufacık parmakların yokluğunda kahrolur
matem rüzgarlarında savrulan uçurtmalar
dağlanmış bir yüreğin girdabında kaybolur...

Gitme;
sen gidersen, kardan adamlar üşür
yalnızlıklar yetiştirir bu telaş
gözlerinin mercanından akarak,
göğe yıldız serpiştirir bu telaş
ve susar vazoda çiçek,
toprağını yakarak...

Gitme;
sen gidersen, susmak bilmez bu feryat
kara kışlar yetişir, koynunda iklimlerin...
ayrılık vakti geçti, hasret içilmez şimdi
aneden, serden geçtik yardan geçilmez şimdi...
gitme, kör düğüm olmasın gönlümde ilmiklerin...

Gitme;
sen gidersen, yenilenen gün eskir
rüyalar kabusu çıkar, sokaklar çıkmaza
bir garip heybet sarar, şehirlerde gündüzü...
oysa, yaşamak güzel şey hoyratçasına
bir kadın, bir deniz, bir de gök yüzü...

Gitme;
sen gidersen, gurbet kokar bu diyar
kıyıya vurur serüveni düşlerin
silinir kumsaldan gündelik hikayeler...
gitme, insan insanın en büyük meçhulüdür,
insan insanın gurbetidir yar...
gitme, seninle üşüyen hayallerim var

Gitme;
sen gidersen, susar kelimelerim
ardına düşerim bir pencereden
birkaç isli hatıra kalır kirli geceden
etrafımda düş kırığı acılardan bir duvar
gitme, ellerimde serinliğin, ruhumda çengelin var

Gitme;
sen gidersen, hafakanlar yükselir
konar şu ömrümün nevbahar'ına
el tutsa gül ezmiş avuçlarını
hançerler saplanır şah damarıma...
yıllar yılı tel tel yolsa da tarak,
gitme, süpürgeye dönüşen, saçlarının yüzü ak...

Gitme;
sen gidersen, matem tüter bu ocak
ıssız kalır al yazmalı dul kadın,
ağıtlara umudunu asarak.
ve susar kader,
bir mumun organında acısını yakarak...

Gitme;

sen gidersen, ateş düşer bacadan
yer tutar semaya yükselen aminleri
nasırlı avuçlara tutunurken kainat
bozulmuş yeminlerde, kan kurusu bir inat...
kırılmış mimiklerden yeni gülücükler saç
gitme, hicabımız merhametine muhtaç...

Gitme;
sen gidersen dinmeyecek bu sağanak
ve zaman, o mağrur yüzüne yaslanarak
yeni sürgünler yazacak,
toprağın karnını yırtarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405616/platonik-olumler-i-gitme.html>

Hazandan Huzura

Eylülde buluşalım bana huzur ısmarla
Bir muhabbet başlasın seher vakti tadında
Dökülsün üstümüze şafağa biraz kala
Bir müezzin muştusu sabâ makamlarında

Görünsün Sultan Fatih surlarında batılın
Bir Endülüs yeşersin yeniden köklerinden
İlahi her buyruğu aklın üstünde kılın
Baharı müjdelesin melekler göklerinden

Son versin Selahaddin küfrün saltanatına
İnin inim inleyen Kudüs'ün yaşı dinsin
Bir kandilin akşamı koşarken beratına
Şehadete susayan erlere rahmet insin

Sen ağlama ey çocuk, bu geceler kısılır
Sevgililer koşarken secdeden şehadete
Muzaffer orduların yiğit okçusu gelir
Kuşlar gibi uçarız ateşten selamete...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422077/hazandan-huzura.html>

Platonik Ölümler (IV) Platonik Bir Ölümdür Yaşam

Elleri soğuk adamlar geçer,
gözleri matem ambarlarına benzeyen kadınların ömründen
Şakağına ayaz vurmuş kuşların donuk bakışları arasından
sarımtırak bir bahara doğru upuzun bir kış gibi

Bir yorgunluk kahvesi eşliğinde
Acılarına kan kurusu bir inatla tutunmuş adamlar vardır
Yüreklerine dizilmiş gam dağları arasından
göğe doğru yükselen kaç keşke geçer

Boşluğa düşen bakışlarında bir matem büyütür insan
Boynunda hayallerinde olmayan anıların vebaliyle
Soylu yosmalardan dul bırakılır bir lanet...
Daha buluşa ermemiş gülüşlerde ihanet
Kaç yemin bozar bir bedduayı
Arınmak için kaç tövbe geçer...

Hep yanmaya talip olan pervanenin vuslatı
bir mumun cehennemidir
Oysa en acıklı ezgiler
güftelerine hazan dokunmuş şarkılar eşliğinde
efkâreye tutulmuş rüzgârın feryadından geçer

Sevilip seilmemenin kışkacında
yaprakları koparılmış papatyanın yazgısıdır yalnızlık.
Her kopuşta kaç ayrılık, her ayrılıkta kaç ihtimal vardır
O yüzden aynı acıyla aynı yerden vurulmuş,
aynı yerden ayrı zamanlarda nice sevgililer geçer

Yabancı bir tanıktır ıstırap...
Burçlarını göğe doğru yükseltmiş şehrin gürültüsünü yararak,
bir siren sesi eşliğinde
karanlığın böğründen nice acılar geçer

Kumdan kalelerin ardında siper edilmiş umutlar vardır
Büyük acılar bilen, lakin lügatinde ağır küfürler birikmemiş
Hüviyetine kan bulaşmış insanlığın cenazesini kaldırmak için
ölü ruhların arasından geçer

Üfleyince geçmeyen acılar olur
En mahrem gizlerin döküldüğü müphemlere sakladığınız
Belki uyuyunca geçer diye gün doğumuna doğru dalarsınız
Uyandığınızda kaldığı yerden geçer

Bir kıskançlık falı hatırına çekilmiş yudumlar olur.
Sessizliğin gürültüsü duyulur çın çın
Hayaletleri bir heybet sarar...
Duvarların ardında iblisi bir hisle yontulmuş,
fısıltı tonunda başsız başsız fikirler geçer.

Artık son görevdir bu;
Kuyulara atılmak için omuzlara yükseltilmiş,
yıllarca yokuşlarını sırtladığı yaşamın kıyısından
yanık feryatlar eşliğinde
sessizce bir insan geçer...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422457/platonik-olumler-iv-platonik-bir-olumdur-yasam.html>

Cennet Kapısı

Kaba davranmayınız kırılığandır yapısı
O dikenler içinde açan gülün dalıdır
Of bile demeyiniz odur cennet kapısı
O Firdevs'i Âla'dır baş tacı olmalıdır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1431606/cennet-kapisi.html>

Tilki

Kafasında nice tilki yalanı
Kuyruğunu bir birine değdirmez
Şeytan yularsız da vurur palanı
Yine de burnundan hiç kıl aldırılmaz

O, bazen şeytanın önünden gider
Öyle ki şeytanı günahkar eder
Ne bir utanç duyar ne de ar eder
Her makama çöker ama doldurmaz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451766/tilki.html>

Şehit

Suçüstü yakalandım sapanımda taş ile
Hüviyetimi sardı bir kanlı irin anne
Cennete uçuyorum bir tatlı telaş ile
Yarım kalan öyküme umutlar sarın anne

Nasırlı ellerimde öfkemin parmak izi
Yıldızlar neden soğuk göz yaşı serin anne
O şefkatli böğrüne basarken toprak bizi
Kanımızın yeşeren manası derin anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1455949/sehit.html>

Bir Memleket Havası

Erzurum

Her sabah yedide bir adam bankta
Oturup efkarı böğrüne çeker
Uzak kayalarda kurt ulumakta
Ayazı yedikçe avazı çıkar

İnsanı selamsız geçmez yanından
Anlatsan derdini verir canından
Mesele vatansa döker kanından
Yaşayan tarihtir şüheda kokar

Rize

Yeşil bir cennettir masmavi deniz
İnsanı cömerttir hayvanı semiz
Haftada iki kez yağar tertemiz
Yağmuru yedi gün doğayı yıkar

Amasya

İkiye ayırır bir yeşil nehir
Meyvesi lezizdir insanı mahir
Tarihe kök salmış bir kadim şehir
Aşığı maşukun gönlünü yakar

Bitlis

Dayı müsadence otursak şurda
Olur mu evladım misafir yerde
İnsana insanın yeri var serde
Sis önce Gökgören dağına çöker...

(Memleketim ve diğer yaşadığım şehirlerle ilgili kısa bir derleme)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1456214/bir-memleket-havasi.html>

Kördüğüm

Yenilgilerimi al
Suçüstü yakalanmış matem izlerimden
Bir acı tebessümden topla sabahlarımı
Cehennemden bir köşe mi bu dünya
Kaç yerden vurulursam örter günahlarımı

Yıldızlar kayınca solar maviliklerin
Gözlerine eylül iner yeşilliklerin ölür
Issızlığın saçlarında hatıralar kördüğüm
Kaç ayrılık düşerse düğümlerin çözülür

Toprağın gerdanında hasretin çizgileri
Seyyah ateşlerine üşüşür kelebekler
Gölgenle yamadığım acıların izleri
Doğacak ümidiyle batan güneşi bekler

Soylu kısraklar gibi berrak ve asil
Büyüsü bozulmamış yeminlerin nerede...
Ellerinle nasırlaşan öfkeleri sil
Gün ışığı değmemiş beddualar kahrolur

Bir hira boşluğunda özünü kandık zehrin
Akşamcı cellatların sığınıp insafına
Büyürken şakağında matemler viran şehrin
Bu ateş çemberinin sıkıştık bir safına

Hüzünler kadifeden cücelerde bir heybet
Ağıtlar kahkahadan gölgeler sarımtırak
Her şey zıddında kaim her şey aslına tezat
Bu arsız zemheriye gel de bir bahar bırak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1459832/kordugum.html>

Halden Anlayanın Bir Gülü Yeter

Kul Nesimi gibi derimi yüzme
Halden anlayanın bir gülü yeter
Saçlarıma gamdan mısralar dizme
Halden anlayanın bir gülü yeter

Yazan yalnızlığa karmış yazımı
Aydınlatır hangi kandil özümü
Mansur gibi taşa tutma yüzümü
Halden anlayanın bir gülü yeter

Doğunca payıma düşünce keder
Çıkmazın adına denilmiş kader...
Yetişip ömrümü etme derbeder
Halden anlayanın bir gülü yeter

Tutulup dünyanın fani karına
Meylettim sevdanın hoş efkarına
Kastetme gönlümün nevbaharına
Halden anlayanın bir gülü yeter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499550/halden-anlayanin-bir-gulu-yeter.html>

Firar

Uğradık dünyaya şöyle geçerken
Adalet yerlerde kadı firarda
Kimi şerbetini balla içerken
Kiminin ağzının tadı firarda

Zamanla büyürken içimde çile
Hep acı söylüyor sevdiğim bile
Kanını verince bir bülbül güle
Bir ömür vuslatın adı firarda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1499695/firar.html>

Süveydâ

Bana özümdeki mefhumu sorma
Kim bulmuş ki sen ararsın Süveydâ
Sol yanımdan gelip gidip ısırma
Tuz basmışsın ne kararsın Süveydâ

Okudum da yüz yirmi dört kitabı
Bulamadım zulmden yana bir bâb-ı
Bana oldun Mariana girdabı
Dibi yoktur ne yararsın Süveydâ

Huzuru bulmuşken ana dizinde
Bir gafletti yandık aşkın közünde
Soldurdun maviyi çocuk gözümde
Hal mi hatır mı sorarsın Süveydâ

Geçmişime bir mil çekip ağlarım
Hep acıyı acı ile dağlarım
Viran oldu cıvıl cıvıl bağlarım
Hep ziyansın hep zararsın Süveydâ

Yapışmışsın yıllar yılı yakama
Geçti artık bir değeri yok ama...
Ardım sıra ağıt yakmışsın ama
El mi vurdu sen sararsın Süveydâ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1500318/suveyd.html>

Ömür

Sevgiliyi beklerken
Ölmek için çok erken
Ömür akıp giderken
Yakasından tutmadım

Keder ile karıldım
Kırk yerimden kırıldım
Gözlerine vuruldum
Yüreğini tartmadım

Anlayana yeterde
Anlamayana perde
Beni vurduğu yerde
Vebalini örtmedim

Yazıldı işte ferman
Kelimeler ısırgan
Boynumda kara urgan
Daha hapı yutmadım

Talihimi vurmadım
Neden diye sormadım
Tut ki rüya görmedim
Uçurtma uçurtmadım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1504895/omur.html>

Yalnızlık

Var git ıssızlığın saçını tara
Yalnızlık dökülür nur cemâlinden
Gözlerin çekerken gönlümü dâr'a
Varsa kabahatim düş vebalinden...

Rahatlatmak için kör vicdanını
Maziye göm de git ıssız yanını
Yoğurmuş kederle her bir anını
Okunur yalnızlık arzu halinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505015/yalnizlik.html>

İkilem

Kararırsa vicdanı ruhu kokar insanın
Hiç bir şey temizlemez ateş hariç insanın

Serinliğine kanıp yırtık ar perdesinin
Hamallığını yapar şeytanın gölgesinin

Bazen durur huzurda bir cami avlusunda
Bazen bir fahişeyle sevişme arzusunda

Temiz günün ardında yatar kirli geceler
Bilmeceler içinde yepyeni bilmeceler

Bazen göğün üstünde dalar seyri âleme
Döner yerin dibinde günahkâr bir âdeme

Bazen tutar özünü döner mücrim halinden
Bazen yutar sözünü çırpınır vebalinden

Her şeyi Hak'tan diler şeytanla yola çıkar
Döner kendi kirini kendi eliyle yıkar

İnsan ikileminde hic çözülmaz kördüğüm
Hep ömrünü çürütür budur benim gördüğüm

Kalbindedir bütün sır, tüter durur dumanı
Kendi bilmez kendini kim ne bilsin insanı...

(Günün şiiri olarak seçen ekibe çok teşekkür ederim.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1507548/ikilem.html>

Matem

Bir yarasın içimizde çok derin
Bakışın oturmuş şurama Kudüs
Dibinde yaşarız cehennemlerin
Zorunda bir zoru var ama Kudüs

Geçince bu şehrin sokaklarından
Matemler dökülür şakaklarından
Eğilip öpersem yanaklarından
Gözlerin değmesin yarama Kudüs

Seyredip her şeyi bir oyun gibi
İblisin yazdığı bir ayin gibi...
Köşede kurbanlık bir koyun gibi
Geçip de beklerim, sırama Kudüs

Doğacak; sahibi Hak'tır sabahın
Mahzunsun, masumsun yoktur günahın
Yaksa da gökleri yükselen ahın
Bu dünya mazluma dar ama Kudüs

Garipler kahredip ölmesin diye
Zalimler arsızca gülmesin diye
Düşmanım hüznümü bilmesin diye
Beyazlar bağlarım karama Kudüs

Dost kalem Nuriye hanımdan.

Çiçeklerin gün görmeden soluyor
Zâlim düşman açanları yoluyor
Zülüm kahrolmuyor abad oluyor
Bir yumruk oturdu şurama Kudüs,
Tuz döker ağlarım yarama Kudüs.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1508632/matem.html>

Askıda Şehadet

Yaz kızım;
İşte kanun
Beşinci bölüm, üçüncü kısım...
“Adalet mülkün temelidir.”
Düzen zalim, vicdan suskun, hikâye uzun...

Al canımı yarana sar
Acını uyut
Fırtınaları dindir
Sağanak yağmurları tut
Devşirme yalnızlıklar düşürme ardım sıra
Dedim ya hikâye uzun,
Acıların yosun tutmuş tortusunda
Düğümüne üfleyenler var...

Biz kimse değiliz
Hiç kimse değiliz
Ellerimizde nasırlaşan öfkeden
Ve bir adanmışlıktan başka...
Sırtımızda kardeşliğimizin hançer izleri
Hüviyetimizdeki kan lekeleri kimin avuçlarında...

Böğrümüzde hıçkırıklar düğümlemiş
Siyah giyilen zamanlardan kalma yutkunmalarımız
Hüznün kangreninde,
Sırlarımızı toprağa gömüp
Feryatlar içine sığdırdık ahımızı
Koparılmış hayallerimiz düğümlendi umut kuraklığında
Kaç tövbeye sarılsak örter günahımızı...

Başka bir cehennem daha yarattın mı Allah'ım!
Ölüme bir mil daha yakın
Ömürden bir mil daha uzakta...
Elleri oya iğnelerini ezberlemiş kadınlar
Parçalanmış yarınları yamarken
Gülüşlerinde sabahlar yeşerten çocuklar neden öldü
Ayaklarının altından köleler geçen soylular neden ayakta

Sen geceyi arala, zamanı kur
Vuslat kıyamda...
Askıda şehadet var
Kumdan kalelerin ardında...
Gölgeler sahipliye
Kurulmuş düşler bizim
Mavi gülüşlerin berraklığında...

Neyse ki yol kısa, hikâye uzun
Düzen zalim, vicdan suskun
Kimse farkında değil boğulduğumuzun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1520965/askida-sehadet.html>

Bir Asil Millet

Beyaz kâğıtların kirli yüzüne
Bin yıllık çınarız yıkılmayız yaz
Tohumlar ekilmiş gönül özüne
İmanlıyız başa çıkılmayız yaz

Haktan gayri ne var ise tapana
Yemek için helvadan put yapana
Zalim olup doğru yoldan sapana
Çelik bir bileğiz bükülmeyiz yaz

Zalimin zulmüne siper duranlar
Can evinden nice mazlum vuranlar
Çeşit çeşit tuzakların kuranlar
Kök saldık kalplere sökülmeyiz yaz

Öyle bir tarih ki süt gibi beyaz
Cehaleti yıkan kahramanı yaz
Kula kul olana etmeyiz niyaz
Asil bir milletiz dökülmeyiz yaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1521069/bir-asil-millet.html>

Alın Yazısı

Diken olup gülüne
Sarılayım dalına
Canımdansın sevgili
Vurulmuşum alına

Takamadım mihrini
Doldur içem zehrini
Ben çekeyim kahrını
Şule olup yoluna

Talan oldu harmanım
Sensin derde dermanım
Al yaz idam fermanım
Koma elin eline

Yüreğimde sızısın
Baharların güzüsün
Anlımdaki yazısın
Muhtaç oldum külüne

Gül yüzüne ar etme
Şu ömrünü zar etme
Dünyaları dar etme
Şu Allah'ın kuluna...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1523271/alin-yazisi.html>

Beşer

Kendimden kurtulmak için
Bende şaştım beşer gibi
İçine düştüm bir hiçin
Bir girdaba düşer gibi

İşte arşın işte meydan
Şüyuum bed vukuumdan
Özgür ruhum bana zindan
Çıkışım yok bişar gibi

Yaza dönmez benin güzüm
Geceye benzer gündüzüm
Harlanınca gönül közüm
Dağlar aştım koşar gibi

Ömür biter bitmez zarım
Dinmeye gelmez efkârım
Kışa sattım nevbaharım
Kendi kuyum eşer gibi

Zamanım yok nefeslensem
Dönüp özüme seslensem
Artık pişip de uslansam
Kör bahtımı boşar gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1533583/beser.html>

Ah Leyli Düşerken Tutunur İnsan

Ah Leyli
gün kurusu serinliğinde
bir mezar taşı vefasıyla beklerken seni
bu yağmurlar gider
bu rüzgar, eflatun ve eylül
bu güz de ölür

Ah Leyli
bu yalnızlık çift kişilik değildir
bu kadifeler bu inat...
ve kış geçer, yaşamın en ıslak yerinden
adına şiir yazılmamış çiçekler solar

Ah Leyli
yüzünde üşüyen güneş lekesi
derledim güzel sözler yırtılmış cümlelerden
ay ışığı, gök mavisi, kuş sesi...
birde bir yorgunluk belirtisi
âmâ gözlerinde mesafelerden

Ah Leyli
bir acı ıstırap bir ince düğüm
boyamış saçlarını ıssızlığın rengine
gün eskir, gece ağlar acıarsa kördüğüm
müphemlere dökülen hıçkırığın rengi ne?

Ah Leyli
düşerken tutunur insan
müsrif bakışların uğradığı gonca güller incinir
dönsen ellerinde eksilmez hüznüm
yokluğun ömrüme sonbahar olur

Ah Leyli
tut ki seni sürgün tadında sevdim
öyküm şefkatinde acını taşır...
ha taşı ha taşacak içimdeki sır
suyun şefkati sel olana kadardır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545421/ah-leyli-duserken-tutunur-insan.html>

Free Palestine

Bir yarasan içimizde çok derin
Bakışın oturmuş şurama çocuk
Dibinde yaşarız cehennemlerin
Zorunda bir zoru var ama çocuk

Geçince şehrinin sokaklarından
Matemler dökülür şakaklarından
Eğilip öpersem yanaklarından
Gözlerin değmesin yarama çocuk

Seyredip her şeyi bir oyun gibi
İblisin yazdığı bir ayin gibi...
Köşede kurbanlık bir koyun gibi
Geçip de beklerim, sırama çocuk

Doğacak; sahibi Hak'tır sabahın
Mahzunsun, masumsun yoktur günahın
Yaksa da gökleri yükselen ahın
Bu dünya mazluma dar ama çocuk

Garipler kahredip ölmesin diye
Zalimler arsızca gülmesin diye
Düşmanım hüznümü bilmesin diye
Beyazlar bağlarım karama çocuk...

Güne seçen Edebiyat defteri hocalarına duyarlılıklarından dolayı çok teşekkür ederim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545644/free-palestine.html>

Usulca

Seyrettim dünyanın dört bir yanını
Kızılca kıyamet kopar usulca
Anne yavrusuna verir canını
Yavru annesini kapar usulca

Bilge cahil görse susarmış ardan
Cahil zannedermiş sükût ikrardan
Serden geçemeyen geçince yardan
Dönüp kör putuna tapar usulca

Allah akı yalnız vermiş insana
Ne var ise kalpte vursun lisana
Herkes dem vurur bir davadan yana
Pabuç pahalıysa sapar usulca

Anlına kazınır matem çizgisi
Yüzünde geçmişin soğuk yazgısı
Sazından dökülse yürek ezgisi
Sevinirler kıpır kıpır usulca

Böğründe dertlerin yığılır amma
Garip feryadını duyarlar sanma
Belki tabutunu taşırlar amma
Eller bir kuyuya teper usulca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553436/usulca.html>

Evvel Zaman Şiiri

İnsanoğlu nice derdin hancısı
Kederden kedere batırır dünya
Özünde büyürse vuslat sancısı
Aklında hükmünü yitirir dünya

Sararınca yaprak, dala el olur
Eylül kokan dağlarında yel olur
Yığılır yığılır bir gün sel olur
Her cana bir külfet yetirir dünya

Hazan yol üstünde kılınca karar
İnsan ezkârında kendini arar...
Aşığı sırrının esrarı sarar
Alemden âleme götürür dünya

Karşı dağa kara kışlar çökünce
Hep kaçarsın bahta keder çıkınca
İstirap saçına aklar ekince
Elvan elvan dertler getirir dünya

Yazılmışsa kara yazı alınına
Güpegündüz gece konar koynuna
Melanet halkası sefil boynuna
Geçirip böğrüne oturur dünya

Vuslat hayal olur, ayrılık yara
Kötü dost yüzünden çekerler dâra
Gözler yâr gözünde düşer inkâra
Kemirip ömrünü bitirir dünya

Derviş bir tenhada Hakk'ı bulunca
Nefis bir köşeden batar kulunca
Her varlık zikreder Hakk'ı dilince
İnsanı gaflete yatırır dünya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553614/evvel-zaman-siiri.html>

Bana Dünlerimi Geriye Verin

Ey bozuk düzenin sefil erbabı
Bana dünlerimi geriye verin
Alın yıllarımı yutan girdabı
Eski günlerimi geriye verin...

Miskince oturup kahrından ölen
Ayğa kalk! Allah için öfkelen...
Yüreğimden sancı sancı yükselen
Giden günlerimi geriye verin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556824/bana-dunlerimi-geriye-verin.html>

Medeniyet (!)

Televizyon yoktu evin içinde
Bizim ele medeniyet geç geldi
Çocukların sabun kokar saçında
Bizim ele medeniyet geç geldi

Yün giyerdik anlamazdık ipekten
Ak olurdu saçımızda kepekten
Değerliydik sokaktaki köpekten
Bizim ele medeniyet geç geldi

Aramızda ağıl ile bir duvar
Evimizin tavanında mertek var
Önümüzde uzar gider ufuklar
Bizim ele medeniyet geç geldi

Şehirlerde istiflenmiş kuleler
İçlerine doldurulmuş köleler...
Bahçemizde menekşeler laleler
Bizim ele medeniyet geç geldi

Doğayla yoğrulup olmuşuz hâsıl
Muhabbet içinde geçer her fasıl
Şimdilik bildiğim budur velhasıl
Bizim ele medeniyet geç geldi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557897/medeniyet.html>

Siz Uyurken Olur Her Şey

Siz uyurken göğü yarar karanlık
Başını belaya sokmamış çocuklar ölür
Denizin canını yakar bir gemi
Alın teri kurur iskelelerde
Maviliklerden kabir kokusu gelir...

Siz uyurken köpek balıkları bir foku parçalar
Akşam haberleri son dakika geçerler...
Bir mücahit sırtından vurulur asrın sokaklarında
İffeti tecavüze uğramış günahsızlar kahrolur

Siz uyurken hayaletler dolaşır ikindi şafağında
İblisler gülüşür tenhalarda
Dağa bir gölge düşer
Ekmeğini bölüşmüş dostluklar pazarlanır
Söylenecek söz biter gök kubbenin damında

Siz uyurken bir şehir yeşerir kavgadan, kandan
Namert meydanlarının çemberleri kırılır
Dokunulmamış yürekler kurtulur kapanından
Bir çiçek filizlenir bir vaktin esrarında
Bir yiğit doğar Firavun sarayında...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558207/siz-uyurken-olur-her-sey.html>

Şiirleri Aşk Kokan Bir Şair Olmak Vardı

Eski bir alışkanlık ellerim hüznü sardı
Şiirleri aşk kokan bir şair olmak vardı

İlmik ilmik dokundum kaderin girdabında
Hamdır pişmez şu gönlüm yanmaz vuslat kabında

Ezelden kaderimi Yaradan gamla kardı
Gözlerimi kapadım gelip ruhumdan vurdu
Dikenine katlanıp hikmeti bulmak vardı

Görmek için o nuru şu gönlümün gözünden
Bir umutla uzandım kopan koştur özümden

Kapalıydı perdeler hakikat büyük sırdı
Ateşlerde yanmayı derviş hayırla yordu
Narı da hoş nuru da, nurda durulmak vardı

Şafak sökmez günüme gönül çileden bizar
Tâât düşmez yönüme isyan duâma mezar

Kaderin girdabında keder ağını ördü
Hakikat der kemirir beyni ittila kurdu
Cehalet ikliminin şulesi olmak vardı

Putları yıkmak idi sünneti İbrahim'in
Sıdk ile kalbimizi nakş eylesin ol Rahim

Öne atılanların şahadetti tüm derdi
Tâât düşmeyen kalpte yeis umuda kördü
Muzaffer ordularla önde vurulmak vardı

Diken olup sarıldım bir al gülün dalından
Bülbül derki kanımı aldım gülün alından

Tutundum bu al güle sarıldığım dal hardı
Kalp dönünce özüne nefis ağını ördü
Yanıp vuslat babında yarda dirilmek vardı

Bir şey gelmez elimden tüter durur dumanım
Bir duadır dilimde beni korur imanım

Üfleyip de manadan Mevla ruha buyurdu
Seherler hadiminin, öte âlemdir yurdu
Öteler ötesine aşkla sarılmak vardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558448/siirleri-ask-kokan-bir-sair-olmak-vardi.html>

Kutular

Kaldırıp fırlattı gözden iffeti
Dünyayı evime getiren kutu
Anlamadım nedir bunun hikmeti
Evde başköşede oturan kutu

İçine insanın doğar ansızın
Hikâyesi gökte kayan yıldızın...
Çeyiziyle dolar gelinlik kızın
İçinde göz nuru yatıran kutu

Aldanıp dünyanın hoş efkârına
Atar mutluluğu hep yek zarına...
Çalışır iblisin bomboş kârına
İnsanı her fıska batıran kutu

Berduş gez kimseye etme minneti
Arayıp duranın nedir tıyneti...
İçindedir nice açın ziyneti
Bulanın aklını yitiren kutu

Kim kimden darılsa kim kimden küsse
Sözü dinlemeyip selamı kesse
İnsanın ömründe bir tatlı kıssa
Her zaman küslüğü bitiren kutu

Bakmaz garibana bakmaz vezire
Zenginden fakire yapar nazire
Bir salâ ardından çıkar huzura
Alıp da dünyadan götürren kutu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559379/kutular.html>

Ahval

Paramparça olmuş ümmet
Hem minvalde hem mizanda
Üstümüze yağar zahmet
Yürek yanar Türkistan'da

Samiri'nin zer buzağı
İçindedir her tuzacağı
Araf'a örmüşler ağı
Ne şirkteyiz ne imanda

Her tarafı sarmış yara
Tükeniriz sara sara
Dönmüş açık bir mezara
Gazze boğuluyor kanda

Yıkılsa zalimin tahtı
Değişmez mazlumun bahtı...
Terk edince sûfi zühtü
Debelenir suizanda

Dört harfliler için ehli
Her yarada olur dahli
İş başında çıkar cehli
Hem irfanda hem izanda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559576/ahval.html>

Gitmeler Yaşamın En Soğuk Yüzü

Cemre sığağını kara toprağa
Usulca bağrından döktüğünde gel
Geceler ayrılıp gitsin ırağa
Şafak karanlığı söktüğünde gel

Çok mahrum bırakma nur cemâlinden
Arada haber et arzu halinden
Varsa kabahatim düş vebalinden
İçinden putları yıktığında gel

Gitmeler yaşamın en soğuk yüzü
Ateşten bir gömlek, harlanır közü
Yüreğe kazınmış hasretin izi
Ateşim ruhunu yaktığında gel

Her an yenilene zaman gibi git
Fezaya yükselen duman gibi git
Son anda dilenen eman gibi git
Hasretim boynunu büktüğünde gel

Çöker son baharın yorgun gecesi
Âşık yanar lakin tütmez bacası
Cevapsız mektubun her bilmecesi
Çözülüp ortaya çıktığında gel

Düğüm düğüm bağlamışsın gönlümü
Kadir Mevla'm bağışlasın cürmünü
Ömrünün üstüne al koy ömrümü
Ecel şu canımı çektiğinde gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559908/gitmeler-yasamin-en-soguk-yuzu.html>

Ben Şair Değilim

Ben şair değilim ki şiirleri aşk kokan
Eski bir alışkanlık bir şeyler karalarım
Sinemdeki ateştir her gün ruhumu yakan
İpissiz sokaklardan yükselir naralarım
Şiirle nefes alıp geceyi aralarım

Ben şair değilim ki şiirleri aşk kokan
Bir yağmur damlasının buharıyım bir gölde
Azınca yaraların ıssızlığında yıkan
Kuruyup da giderken akşamüstü bir çölde
Mısra mısra dokuyor şiir beni her dilde

Ben şair değilim ki şiirleri aşk kokan
İssızlığın koynunda doldururum vademi
Geceye yalnız düşsem, odur şafağı söken
Bir yıldızın gözünden seyrettirir âlemi
İnsanın Havva'sıdır... kim anlar ki Âdem'i

Ben şair değilim ki şiirleri aşk kokan
Şiirler ki yaralı yüreğimin hamalı
Bir kadın düşlüyorken bütün benimi yıkan
Bir kadın ki gözümde gönlümü anlamalı
Bir kadın ki bırakmış yüreğimi yamalı...

Ben şair değilim ki şiirleri aşk kokan
Mısralarım üşüyor kafiyeler kan gibi
Hazan vurunca güne dönüp boynunu büken
Şiir beni yeniler şu geçen zaman gibi
Yoğrulmuşuz şiirle iki ruh bir can gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562776/ben-sair-degilim.html>